

ΥΠΟΤΙΤΛΟΙ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 03
ΤΡΙΤΗ
22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ
ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ 43ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ
ΔΡΑΜΑΣ

Ταξίδι με τη μικρού μήκους ταινία

Λένε ότι δεν μπορεί κάποιος να γίνει πραγματικός σκηνοθέτης αν δεν έχει ξεκινήσει από τις ταινίες μικρού μήκους. Η πίεση του χρόνου, προτού ακόμη γίνει το μοτίβο στο σινεμά του Κρίστοφερ Νόλαν –ο οποίος σκηνοθέτησε τρία φιλμ μικρού μήκους μεταξύ 1989 και 1997 (αναμφίβολα ξεχωρίζει το εμβληματικό «Larceny»)–, τροφοδοτεί με εμπειρίες το manual καριέρας, ενώ οι εμπλεκόμενοι στην κινηματογραφική παραγωγή θεωρούν την τριβή με το μικρό μήκος προαπαιτούμενο για να δοκιμάσει ένας σκηνοθέτης τις ικανότητές του στην αφήγηση. Είναι κοινό μυστικό ότι η δυσκολία του να υλοποιήσει αποτελεσματικά ένας κινηματογραφιστής το καλλιτεχνικό όραμά του σε μόλις λίγα λεπτά είναι το καθοριστικό crashtest που θα του δείξει τον δρόμο που θα ακολουθήσει. Η ιστορία της μικρού μήκους ταινίας είναι ταυτόσημη με την ιστορία του ίδιου του σινεμά. Τα πρώτα φιλμ που έκαναν την εμφάνισή τους στις αυτοσχέδιες αίθουσες στα τέλη του 19ου αιώνα διαρκούσαν μόλις λίγα λεπτά και αποτύπωναν στιγμιότυπα της καθημερινότητας (το σχόλασμα των εργατών από το εργοστάσιο, η άφιξη του τρένου στο σιδηροδρομικό σταθμό που προκάλεσε τρόμο στους θεατές, μια ρομαντι-

κή βόλτα του ερωτευμένου ζευγαριού στο πάρκο) προτού έρθει ο Ζορζ Μελιές και δείξει στο σινεμά την πορεία που θα έπρεπε να ακολουθήσει. Το 1902 το ταξίδι στα άστρα και στη Σελήνη δεν ήταν μόνο ένα βλέμμα στο μέλλον αλλά και ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα. Επίσης το διάρκειας 18 λεπτών «Ταξίδι στη Σελήνη» ήταν η πιο τρανή απόδειξη για τη φύση και κυρίως για τα ανεξάντλητα όρια του κινηματογραφικού μέσου. Εκατό και πλέον χρόνια μετά το ίδιο όνειρο κινητοποιεί χιλιάδες νέους κινηματογραφιστές που ψάχνουν να ζήσουν τη δική τους περιπέτεια. Η Δράμα για 43 χρόνια είναι ο «ιερός τόπος» της μικρού μήκους ταινίας. Από εδώ περνά το σύνολο των Ελλήνων κινηματογραφιστών οι οποίοι, άγνωστοι μεταξύ αγνώστων, μας συστήθηκαν για πρώτη φορά στη Δράμα. Σχεδόν όλα τα αναγνωρίσιμα ονόματα του σύγχρονου ελληνικού σινεμά του 21ου αιώνα έχουν επισκεφτεί τουλάχιστον μια φορά στη ζωή τους το Φεστιβάλ Δράμας –δεν αναφέρουμε ονόματα γιατί ο χώρος δεν φτάνει και σίγουρα θα ξεχάσουμε κάποιον–, το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι η μήτρα του ελληνικού κινηματογράφου.

Κωνσταντίνος Καϊμάκης

Γιώργος Δεμερτζής

«Το φεστιβάλ χρειάζεται το δικό του χώρο»

Ποια είναι η αλήθεια για τα οικονομικά του φεστιβάλ; Μπορεί ο θεσμός να εξασφαλίσει περαιτέρω χρηματοδότηση; Ποια είναι τα εκέγγυα για τη μεγέθυνση του Φεστιβάλ Δράμας; Αναζητήσαμε τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού – Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας και συζητήσαμε σχετικά.

Πότε αναλάβατε τα καθήκοντα του προέδρου του φεστιβάλ και ποιες ήταν οι μεγαλύτερες δυσκολίες που συναντήσατε για την υλοποίηση της φετινής διοργάνωσης;

Εκλέχτηκα ως αιρετός το περσινό καλοκαίρι και τον Οκτώβριο ο δήμαρχος Δράμας με πρότεινε για τη θέση του προέδρου του φεστιβάλ, πρόταση που έγινε αποδεκτή από το διοικητικό συμβούλιο. Οι πρώτες δυσκολίες ξεκίνησαν με την κατάσταση της υγείας του Αντώνη Παπαδόπουλου, από τον οποίο περνούσαν όλα τα θέματα του φεστιβάλ. Τα αξεπέραστα προβλήματα που αντιμετώπιζε μας ανάγκασαν να ψάχνουμε μια εναλλακτική προοπτική για τον σχεδιασμό της φετινής διοργάνωσης. Οπότε, σκεφτόμασταν να προχωρήσουμε στη δημιουργία θέσης αναπληρωτή διευθυντή και στην επιλογή προσώπου με το οποίο θα ήταν σύμφωνος και ο Αντώνης. Δυστυχώς, η κατάστασή του επιδεινώθηκε και τον Μάρτιο κατέληξε. Παρά τη θλίψη μας για τον χαμό του Αντώνη, έπρεπε να σεβαστούμε τη διεθνή φήμη του φεστιβάλ και να προχωρήσουμε με δυναμισμό.

Πώς καταλήξατε στην επιλογή του Γιάννη Σακαρίδη ως νέου καλλιτεχνικού διευθυντή;

Αφού είδαμε μια λίστα με όλους τους πιθανούς υποψηφίους και ελέγξαμε αν πληρούν τα τυπικά χαρακτηριστικά της θέσης του καλλιτεχνικού διευθυντή, καταλήξαμε στον Γιάννη. Ήταν η καλύτερη επιλογή· ένα πρόσωπο καταξιωμένο και αγαπητό στον κινηματογραφικό χώρο, με πλούσια εμπειρία και προσόντα, με φρέσκες ιδέες και ιδιαίτερα ενωτικό. Όλοι συμφώνησαν, από τον δήμαρχο Δράμας μέχρι τον γενικό γραμματέα Σύγχρονου Πολιτισμού και την υπουργό Πολιτισμού.

Υπήρξε στιγμή που σκεφτήκατε ότι μπορεί να μην πραγματοποιηθεί το φετινό φεστιβάλ;

Η μόνη μας επιλογή ήταν η πραγματοποίηση του φεστιβάλ. Ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό μου η περίπτωση να μη γίνει. Βρισκόμουν σε διαρκή επικοινωνία με το υπουργείο, με το οποίο έχου-

με εξαιρετική συνεργασία. Από πέρυσι που ήμουν αντιπρόεδρος είδα το ενδιαφέρον της κ. Μενδώνη και του κ. Γατρομανωλάκη, οι οποίοι είχαν επισκεφτεί το φεστιβάλ και είχαν ενδιαφερθεί για το μέλλον του. Η μοναδική περίπτωση να μη γίνει το φεστιβάλ ήταν να βάλει η κυβέρνηση φρένο σε όλα, εξαιτίας της πανδημίας. Ο αρχικός σχεδιασμός λοιπόν που κάναμε με τον Γιάννη προέβλεπε να διοργανώσουμε το φεστιβάλ στο φυσικό του

Το παρόν και το μέλλον του Φεστιβάλ Δράμας, τα οικονομικά δεδομένα και η Καπναποθήκη

Συνέντευξη στους
Κωνσταντίνο Καϊμάκη, Παναγιώτη Φρούντζο
Φωτογραφία: **Μαρίνα Αγγελάκη**

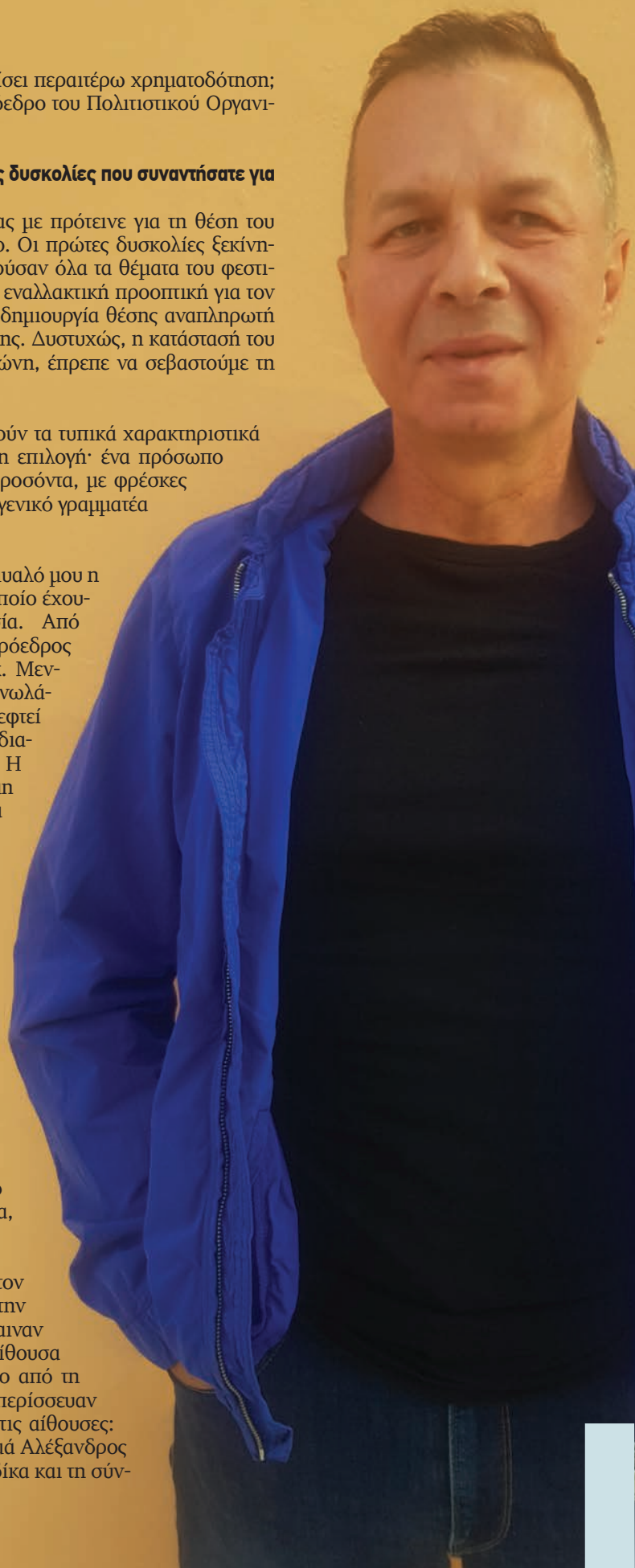
χώρο, τον κινηματογράφο. Ταυτόχρονα όμως, επειδή ξεκινήσαμε τον Απρίλιο τον σχεδιασμό και καθώς δεν ξέραμε τι θα ξημερώσει, φτιάξαμε και την πλατφόρμα για την online παρακολούθηση.

Από πού προέρχεται η οικονομική υποστήριξη του φεστιβάλ;

Πέρυσι υπογράφηκε η καινούργια προγραμματική σύμβαση με το υπουργείο Πολιτισμού η οποία προβλέπει το ποσό του 1,5 εκατομμυρίου ευρώ για μια τριετία –500.000 ευρώ το χρόνο. Επίσης, για πρώτη φορά, συμμετέχει στη χρηματοδότηση του φεστιβάλ η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης, με 50.000 ευρώ. Από την άλλη, περιμένουμε να ανακοινωθεί πρόσκληση για προγράμματα ΕΣΠΑ, τα οποία, αν εξασφαλιστούν, θα αποδειχτούν μια σημαντική βοήθεια για το φεστιβάλ.

Πώς πιστεύετε ότι μπορεί να ενισχυθεί επιπλέον το φεστιβάλ;

Κακά τα ψέματα, το φεστιβάλ χρειάζεται ένα δικό του χώρο με σύγχρονη υποδομή, στον οποίο θα προβάλλονται οι ταινίες των προγραμμάτων του και που θα εξασφαλίζει την απόλαυση της θέας στους επισκέπτες του. Μην ξεχνάτε ότι αρκετοί Δραμινοί πήγαιναν μέχρι τώρα να δουν κάποια ταινία στο φεστιβάλ και έφευγαν άπρακτοι, καθώς η αίθουσα Ολύμπια δεν μπορούσε να τους χωρέσει όλους. Σε πολλές προβολές, περισσότερο από τη μισή αίθουσα ήταν πιασμένη από συντελεστές ταινιών και δημοσιογράφους, και περίσσευαν ελάχιστες θέσεις για το κοινό. Γι' αυτό, άλλωστε, φέτος προνοήσαμε και αυξήσαμε τις αίθουσες: εκτός από τα Ολύμπια και το Δημοτικό Ωδείο, προβάλλονται ταινίες στο θερινό σινεμά Αλέξανδρος και το drive-in. Και μένει να δούμε τι πρόκειται να συμβεί με την Καπναποθήκη Περδίκας και τη σύνδεση του φεστιβάλ με το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

George Demertzis

“The Festival needs its own space”

The present and future of the Drama Festival, financial data, and the Perdika tobacco warehouse

An interview to **Konstantinos Kaimakis and Panagiotis Frountzos**
Photo by **Marina Angelaki**

What is the truth about the Festival finances? Can the institution secure further funding? What are the guarantees for the growth of the Drama Festival? We sought out the Cultural Organization-Drama Short Film Festival's Chairman to discuss these issues.

When did you take over as the Festival's Chairman, and what were the biggest obstacles you encountered in the actualization of this year's event?

I was appointed by election last summer, and in October the Mayor of Drama offered me the position of Festival Chairman, an offer that was accepted by the board. The first difficulties emerged with the state of Antonis Papadopoulos' health, since he was engaged in every aspect of the festival. The insurmountable problems he was facing forced us to start looking for alternative options in planning this year's event. We considered creating the position of deputy director, and selecting a person whom Antonis would approve of. Unfortunately, his condition deteriorated, and he passed away in March. Despite our sorrow over his loss, we had to respect the festival's international reputation and carry on decisively.

How did you settle on Yannis Sakaridis as the new artistic director?

After going over the list of all the potential candidates and ensuring they met the formal requirements for the post of artistic director, we decided on Yannis. He was the best choice; a renowned and loved presence in the field of cinema, with a wealth of experience and qualifications, with fresh ideas, and a particularly unifying person. Everyone agreed, from the Mayor of Drama and the Special Secretary of Contemporary Culture, to the Minister of Culture.

Was there a moment in which you thought that the Festival might not happen this year?

Going ahead with the Festival was our only choice. I never once considered any

other option. I was in constant contact with the ministry, with which we have an excellent collaboration.

I had been aware of Mrs. Mendoni and Mr. Giatromanolakis' interest in the Festival since last year, when I was Vice-Chairman, and they had visited and expressed their keen interest in its future. The only reason for us to not go ahead with it would have been if the government had put on the brakes because of the pandemic.

The initial plan we made with Sakaridis called for the Festival to be held in its natural space, the cinema. At the same time though, because we started planning in April and didn't know what the next day would bring, we prepared the online platform.

How is the Festival funded?

A new programme contract was signed last year, which provides for the amount of 1.5 million euros for three years 500,000 euros per year. Additionally, the Region of Eastern Macedonia and Thrace is participating in the financing of the festival for the first time, to the amount of 50,000 euros. Moreover, we are awaiting the announcement of calls for NSRF programmes, which, if secured, will bolster the festival substantially.

In what way do you think the Festival can be further supported?

Truth be told, the Festival needs its own space in a modern facility for the screening of the programmes, which will ensure viewer satisfaction for its guests. Let's not forget that many Drama locals would try to attend a festival screening and would unfortunately be turned away since the Olympia theatre wasn't big enough to accommodate them.

In many screenings more than half of the seats were occupied by filmmakers and journalists, leaving very few for the actual audience. That's why this year we arranged for an increase in screening locations: in addition to Olympia and the Municipal Conservatory, there's also the "Alexandros" open-air cinema, and a drive-in. What remains to be seen is what will happen with the Perdika tobacco warehouse and linking the Festival to the Hellenic Open University.

**WINES OF
DRAMA**

authentic experience

**WINE PRODUCERS'
ASSOCIATION OF DRAMA**

ESTD 2009

MARKO
The Beauty Studio

ΥΠΟΤΙΤΛΟΙ

Αρχισυντάκτης: Κωνσταντίνος Καϊμάκης
Συντάκτες: Μαρίνα Αγγελάκη,
Παναγιώτης Φρούντζος
Μεταφράσεις: Πένια Καλοφωλιά, Λήδα Σουρλά
Σχεδιασμός: Αλέξης Κουβαριτάκης
Εκτύπωση: artstudio

subtitles

Chief-Editor: Konstantinos Kaimakis
Editors: Marina Angelaki,
Panagiotis Frountzos
Translations: Penia Kalofolia, Lida Sourla
Artwork: Alexis Kouvaritakis
Print: artstudio

Η γωνία του σκηνοθέτη Director's point of view

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ / EDITING MARINA ANGELAKI

ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ / NATIONAL COMPETITION

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΑΚΙΑΝΙΤΗΣ
FIAT LUX, 10'

Ελπίζω να βρούμε τη δύναμη να αντικρίσουμε ότι μας περιβάλλει γυμνό, στη φυσική του υπόσταση, να σβήσουμε τα «φώτα» που μας εμποδίζουν να δούμε τα πράγματα όπως είναι, να αγκαλιάσουμε ή να ακουμπήσουμε έστω ό,τι φοβόμαστε. Μέσα στο σκοτάδι, σαν κι αυτό μιας κινηματογραφικής αίθουσας, γεννιέται ένα φως σαν αυτό των αστεριών που συνοδεύουν τόσο αρμονικά τη νύχτα. Ας το δούμε λοιπόν να γεννιέται στη Δράμα.

YORGOS KORAKIANITIS
FIAT LUX, 10'

I hope that we can find the strength to face whatever surrounds us naked, in its natural state, to erase the "lights" that blind us to the reality of things, to embrace, or even just touch the things that frighten us. In the darkness, such as that of a movie theatre, a light is born, like the starlight that so harmoniously accompanies the night. Let's watch it being born in Drama.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΡΟΥΜΠΟΥΚΗΣ
DEAR JOEL, 18'

Το «Dear Joel» είναι ένα σύγχρονο πορτρέτο της Αθήνας μέσα από τη σχέση δύο αδελφών από την Αφρική οι οποίοι αφού χωρίστηκαν κατά τη φυγή τους στην Ευρώπη ζουν σε απόσταση.

THANASIS TROUBOUKIS
DEAR JOEL, 18'

"Dear Joel" is a modern portrait of Athens, through the relationship of two brothers from Africa, who, after being separated while fleeing to Europe, live miles apart.

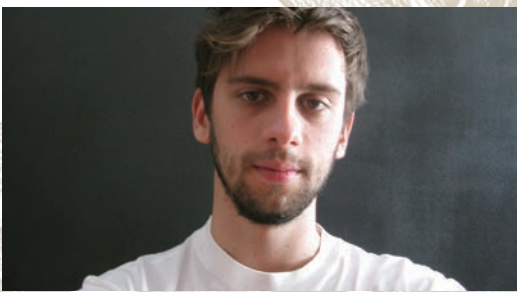

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
ΤΟ ΜΑΟΥΣ ΣΤΟΡΙ, 15'

Πάντα θεωρούσα ότι έρχεται στην ζωή όλων μας κάποια στιγμή που ξυπνά το ποντίκι μέσα μας. Έκανα αυτή την ταινία στην προσπάθειά μου να κατανοήσω αυτό το ποντίκι. Τελικά κατάλαβα ότι δεν υπάρχει κανένα ποντίκι και ότι ήταν όλα στη φαντασία μου.

MILTIADES CHRISTIDES
THE MOUSE STORY, 15'

I'd always believed that there comes a time in all of our lives when the mouse inside us awakens. I made this film in an effort to understand that mouse. Then I came to realise that there was no mouse, I'd imagined it all.

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΡΑΜΟΥΝΤΑΝΗΣ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ, 7'

Γεννήθηκα το 1994 στην Αθήνα. Το «Ανθολόγιο μιας πεταλούδας» είναι η πέμπτη μου ταινία μικρού μήκους. Είναι μια πειραματική ταινία στο είδος της, βαθιά ποιητική και λειτουργεί σε ένα δικό της κόσμο λογικής.

KOSTIS CHARAMOUNTANIS
ANTHOLOGY OF A BUTTERFLY, 7'

I was born in 1994, in Athens. "Anthology of a butterfly" is my fifth short film. It's a film that's experimental in its genre, deeply poetic, and it works within its own world of logic.

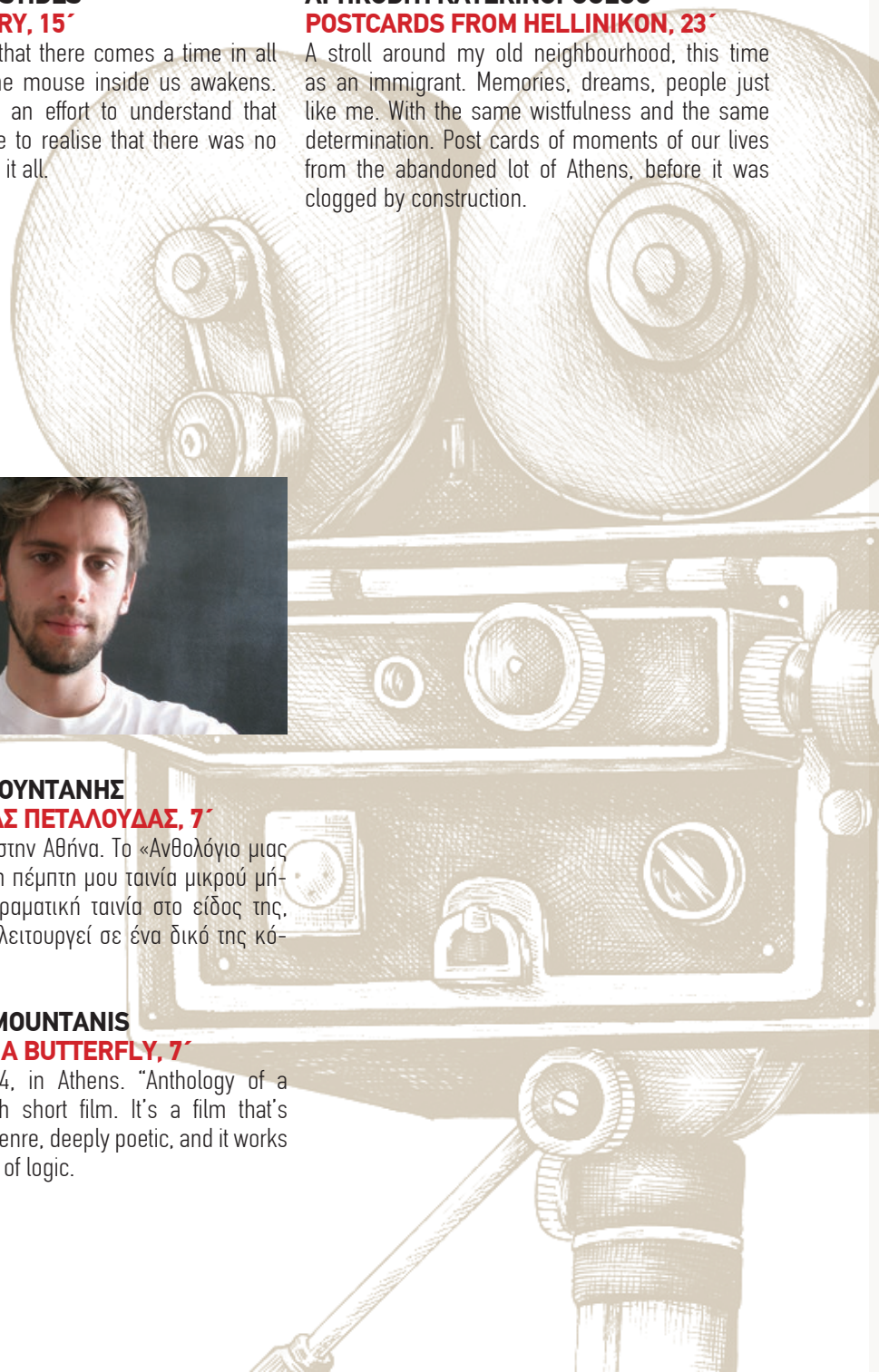

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ, 23'

Βόλτα στην παλιά μου γειτονιά ως μετανάστρια πια. Αναμνήσεις, όνειρα, άνθρωποι όμοιοι μ' εμένα. Με την ίδια νοσταλγία και το ίδιο πείσμα. Καρτ ποστάλ με στιγμές από τη ζωή μας, από το εγκαταλειμμένο χωράφι της Αθήνας προτού χτιστεί για τα καλά.

APHRODITI KATERINOPOULOU
POSTCARDS FROM HELLINIKON, 23'

A stroll around my old neighbourhood, this time as an immigrant. Memories, dreams, people just like me. With the same wistfulness and the same determination. Post cards of moments of our lives from the abandoned lot of Athens, before it was clogged by construction.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ / INTERNATIONAL COMPETITION

SIMEON TSONCHEV (ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ)
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΕΓΗ, 25'

Είμαι ενθουσιασμένος γιατί το πολυαγαπημένο μου Φεστιβάλ Δράμας θα γνωρίσει τον Παναγιώτη Χρόνη, που προσέδωσε στην ταινία μας τα γνήσια συναισθήματα που βρίσκει κανείς στα ρεμπέτικα των μεγάλων συνθετών Απόστολου Χατζηχρήστου, Κώστα Σκαρβέλη, Μάρκου Βαμβακάρη, αλλά και κάποιους από τους αγαπημένους μου Βούλγαρους ηθοποιούς, τους Nikola Dodov, Iva Todorova και Alexander Goncharov. Καλή προβολή και καλή τύχη στο 43ο DISFF!

SIMEON TSONCHEV (BULGARIA)
UNDER THE SAME ROOF, 25'

I am very excited because the audience of my beloved Drama Film Festival will meet Panagiotis Chronis, who brought to the film the genuineness of emotions found in the songs of the great rembetiko composers Apostolos Chatzichristos, Kostas Skarvelis and Markos Vamvakaris, but also some of my favourite Bulgarian actors – Nikola Dodov, Iva Todorova and Alexander Goncharov. Happy screening and the best of luck to #DISFF43!

KARGO CHEN (ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ)
CHEN CHEN, 21'

Είμαι από την Κίνα και σπούδασα στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Χονγκ Κονγκ. Η ταινία μου κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Μικρού Μήκους Ταινίας Μυθοπλασίας στα κινηματογραφικά βραβεία China New Era Film Awards και επιλέχθηκε στα φεστιβάλ κινηματογράφου του Παλμ Σπρινγκς, του Κάλγκαρι, το Short Shorts Film Festival & Asia και σε πολλά άλλα διεθνή φεστιβάλ. Είναι αφιερωμένη στον αδελφό μου.

KARGO CHEN (HONG KONG)
CHEN CHEN, 21'

I come from China and I graduated from the Academy of Film, Hong Kong Baptist University. My short film won the Best Narrative Short at the China New Era Film Awards and was selected by Palm Springs, ShortShorts, Calgary and many other international film festivals. It is a film dedicated to my brother.

ANGUS McDONALD (ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, ΠΑΠΟΥΑ ΝΕΑ ΓΟΥΙΝΕΑ)
ΝΗΣΟΣ ΜΑΝΟΥΣ, 13'

Η ταινία είναι ένα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ που επιχειρεί να παρουσιάσει με ανθρωπιά την κατάσταση των αιτούντων άσυλο τους οποίους η κυβέρνηση της Αυστραλίας έστειλε σε ένα απομονωμένο περιβάλλον στην Παπούα Νέα Γουινέα για περισσότερα από έξι χρόνια. Η ταινία μιλάει για την αλληλεγγύη και είμαστε πολύ ενθουσιασμένοι που θα προβληθεί στην Ελλάδα στο Διεθνές Φεστιβάλ Δράμας.

ANGUS McDONALD (AUSTRALIA, PAPUA NEW GUINEA)
MANUS, 13'

I'm an Australian artist and documentary filmmaker. The film is a documentary short that attempts to humanise the situation of asylum seekers that Australia sent to an isolated environment in PNG for over six years. It is a film about solidarity and we are thrilled to screen our film in Greece at DISFF.

SYLVIA BORGES (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΕΠΙΔΕΙΞΗ, 3'

Η ιδέα για την ταινία μου ήρθε μια μέρα που καθόμουν στο μετρό και σκέφτηκα πως αν έβγαζα τη μπλούζα μου, δεν θα το πρόσεχε κανείς. Όλοι κοιτούσαν τα κινητά τους. Μου δημιουργήθηκε η απορία: πώς να νιώθει ένας επιδειξίας στην εποχή μας; Είναι κρίμα που δεν γίνεται να βρεθούμε στη Δράμα λόγω του κορονοϊού. Εύχομαι να απολαύσετε το ταινιάκι μας. Καλό φεστιβάλ και να είστε υγιείς!

SYLVIA BORGES (GERMANY)
EXHIBITION, 3'

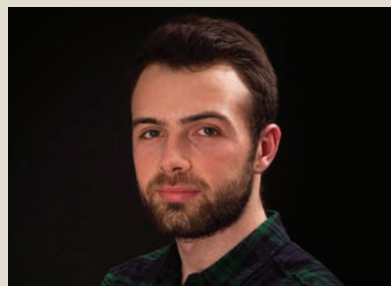
The idea for my short film came one day when I was sitting in a subway and I thought: "I could take off my shirt and no-one would notice." All the people were looking at their smartphones. The question came to my mind: "How must an exhibitionist feel in this time?". It's a shame that we can't do it this year because of Corona. However, I hope that the audience enjoys our little movie. Have a wonderful festival time and stay healthy!

SHAULY MELAMED (ΙΣΡΑΗΛ)
MINI DV, 10'

Είμαι σκηνοθέτης από το Τελ Αβίβ. Αυτή η ταινία που γεννήθηκε τυχαία κατέκλυσε τη ζωή μου. Αποτελείται από υλικό από την πρώτη μου κάμερα, όταν ήμουν 12 ετών. Το βρήκα πριν από μερικούς μήνες. Σε αυτές τις κασέτες υπήρχαν πράγματα που είχα καταπιέσει και έπρεπε να κάνω μια συζήτηση μοντάροντας με τον νεαρό Shauly.

SHAULY MELAMED (ISRAEL)
MINI DV, 10'

I am a filmmaker from Tel-Aviv. This film, which was born by accident, took over my life. It's made up of cassettes from my first camera when I was 12 years old. I found them a few months ago. On these cassettes were things we had repressed, I had repressed, and I had to have a conversation in the editing room with young Shauly.

EAMONN MURPHY (ΙΡΛΑΝΔΙΑ)
ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΣΥ, 16'

Η ταινία είναι εμπνευσμένη από το νέο πολιτισμικό φαινόμενο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και τις ιστοσελίδες γνωριμιών. Αυτές οι πλατφόρμες μας επιτρέπουν να παρουσιάζουμε στον κόσμο μια καλύτερη, εξιδανικευμένη εκδοχή του εαυτού μας. Με το «Ένα καλύτερο εσύ» ήθελα να δημιουργήσω έναν κόσμο που το πάει ακόμη παραπέρα.

EAMONN MURPHY (IRELAND)
A BETTER YOU, 16'

The film is inspired by the new cultural phenomenon of social media and dating sites. These platforms allow us to put an idealised and better version of ourselves out into the world. I wanted to create a world that exploited that even further in "A better you."

ΙΡΙΣ ΜΠΑΓΛΑΝΕΑ (ΕΛΛΑΔΑ)
GOADS, 15'

Η ταινία παρουσιάζει μια από αυτές τις στιγμές στην παιδική μας ηλικία που κάτι μέσα μας πεθαίνει. Κάτι από την παιδική ανεμελιά πέθανε κι άρχισε να επαναστατεί ενάντια στους γονείς μας, ακόμη και στην ίδια τη φύση, ώστε να δημιουργήσουμε το δικό μας κόσμο.

IRIS BAGLANEA (GREECE)
GOADS, 15'

The film shows one of those moments in our life as children that something in us dies. A part of the carelessness of being a child died, and started revolting against our parents, even nature itself, in order to create our own world.

Αίθριες στιγμές

Οκτώ χρόνια λογοτεχνικών
συναντήσεων, οκτώ χρόνια
άφατων συγκινήσεων, οκτώ
χρόνια που δεν κύλησαν
σαν «δάκρυα στη βροχή»

Του Παύλου Μεθενίτη
Δημοσιογράφου – συγγραφέα

Οκτώ χρόνια είναι ένα μεγάλο διάστημα. Πολλά έχουν ειπωθεί, πολλά έχουν γίνει όλο αυτό τον καιρό. Να, θυμάμαι έτσι πρόχειρα, τον καθηγητή Γιώργο Γραμματικάκη να μιλάει για το Φως και τον Θεό ή για τα νεανικά του χρόνια στην Κρήτη, τότε που είχε βουτήξει το μηχανάκι του θείου του για να πάει σε ένα πανηγύρι χωρίς να ξέρει να το οδηγεί· τη Ζυράννα Ζατέλλη να σκορπίζει το μαγικό μυστήριό της σαν βαρύ άρωμα στο χώρο των Αιθρίων· τον αυθάδη Νίκο Παναγιωτόπουλο να κάνει τσουχτερές παρατηρήσεις περί συγγραφής στη Ρέα Γαλανάκη. Θυμάμαι τη σεμνή μέχρι τραχύτητας Ιωάννα Καρυστιάνη να στραβώνει άσχημα, σχεδόν να οργίζεται, όταν εγώ είχα τολμήσει να πω πως τη σάπισαν στο ξύλο επί χούντας, τον Βαγγέλη Ραπτόπουλο να ακούει έκθαμβος, ενεδός, μια εικοσάχρονη σκηνοθέτιδα να του λέει στα σοβαρά πως δεν συνεργάστηκε με επαγγελματία σεναριογράφο, ούτε και αναζήτησε κάποιο διήγημα της σύγχρονης ελληνικής πεζογραφίας για να το κάνει ταινία, γιατί κανείς πασίγνωστος συγγραφέας δεν μπήκε στον κόπο να της προτείνει το βιβλίο του. Θυμάμαι τη Βίβιαν Στεργίου να καταρακώνει τον ακαδημαϊσμό καταξιωμένων όσο και ηλικιωμένων συναδέλφων της κι αυτούς να βγάζουν καπνούς από τα αυτιά, θυμάμαι γέλια τρελά, καβγάδες έντονους, αλλά και στιγμές εκλεκτής συγκίνησης. Θυμάμαι ανέφελες, ξάστερες στιγμές – αίθριες. Αίθριες στιγμές. Αναθήματα, πολύχρωμα κουρελάκια που τα δένω στα κλαδιά του δέντρου της αιωνιότητας, όπου βρίσκεστε τώρα, Ανδρέα και Αντώνη, για να σας διασκεδάσω – για να περάσουν η ώρα και οι αιώνες.

INFO

Οι λογοτεχνικές συναντήσεις αλλάζουν τόπο και χρόνο. Έτσι από σήμερα τα Αίθρια Λογοτεχνικά Απογεύματα (πλέον και όχι μεσημέρια) διοργανώνονται κάθε μέρα έως και την Παρασκευή στο θερινό κινηματογράφο Αλέξανδρο στις 18.00

Moments out in the open

Eight years of literary gatherings, eight years of indescribable emotion, eight years that did not go by like “tears in the rain”

By Pavlos Methenitis Journalist – author

This year, for me, marks nine years of presenting the Outdoor Literary Afternoons- they were turned over to me by poet Andreas Pagoulatos. This is also the first year that I won't see Antonis Papadopoulos nodding from the sidelines, a sure sign that our Afternoons had gone well, that once again, cinema lovers and bookworms, who are often one and the same, had enjoyed the discussions with the authors. Eight years is a long time. Many things have been said and done during those years.

I recall, off the top of my head, professor Giorgos Grammatikakis talking about Light and God, or about the time he'd snatched his uncle's motorbike, although he didn't know how to drive, to go to a traditional celebration as a young boy in Crete; Zyranna Zateli, dispersing her magic mystery around the venue; Crude Nikos Panayotopoulos giving his scathing remarks on writing to Rhea Galanaki.

I remember a particularly modest, almost coarsely so, Ioanna Karys-tiani getting seriously worked up, practically infuriated, when I had dared to reveal she'd been beaten half to death during the military junta, Vangelis Raptopoulos listening in stunned bewilderment, when a twenty year-old director seriously declared that she'd never worked with a professional scriptwriter, and had never even thought of turning a work of contemporary Greek literature into a film, since no prominent writer had ever bothered to suggest their book to her. I remember Vivian Stergiou eradicating the intellectuality of her renowned and much older colleagues, while they sat there fuming, I remember moments of wild laughter, intense arguments, but also moments of fine emotions. I remember cloudless, bright moments –out in the open.

Moments out in the open. Offerings, colourful little rags, that I tie around the branches of eternity where you are now, Andreas and Antonis, to amuse you as time and the centuries go by.

INFO

The meeting place and time of our Outdoor Literary Afternoons is changing. Starting today, they will take place every day, up to and including Friday, in the “Alexandros” open-air theatre, at 18:00

Things To do...

ON DRAMA Festival

Wednesday 23.9

09.00 - 11.00 Κινηματογράφος Ολύμπια και Δημοτικό Ωδείο

Κινηματογραφικά αφιερώματα:
Παιδικό πρόγραμμα - Πέντε
επιλεγμένες ταινίες από την
Ελλάδα, τη Γερμανία, τον
Καναδά, την Ινδία και την
Πολωνία

12.00 Θερινός κινηματογράφος «Αλέξανδρος»

Παρουσιάσεις σκηνοθετών -
Q&A

17.00 - 20.00 Δημοτικό Ωδείο

Διεθνές Σπουδαστικό
Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

17.30 - 19.30 Κινηματογράφος Ολύμπια

Διεθνές Διαγωνιστικό
Πρόγραμμα

18.00 - 19.30 Θερινός κινηματογράφος «Αλέξανδρος»

Αίθρια Λογοτεχνικά
Απογεύματα: «Η Ειρήνη της
Δράμας», Φαίδων Πατρικαλάκης
(βιογραφικό μυθιστόρημα)
«Τόσο ήθελε το στήθος»,
Καλλιόπη Εξάρχου (ποίηση)

20.00 - 22.00 Κινηματογράφος Ολύμπια, Δημοτικό Ωδείο, Θερινός κινηματογράφος «Αλέξανδρος» και Drive-in «Δ.Κραχτίδης»

Εθνικό Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

22.30 - 23.00 Κινηματογράφος Ολύμπια

Κινηματογραφικά αφιερώματα:
Χώροι #1 - Οκτώ ελληνικές
ταινίες εμπνευσμένες από το
βιβλίο του Γάλλου συγγραφέα
Ζωρζ Περέκ «Χορείες χώρων»
(εκδόσεις Ύψιλον, μετάφραση
Αχιλλέα Κυριακίδη) και τις μέρες
της καραντίνας

22.30 - 00.30 Δημοτικό Ωδείο

Διεθνές Διαγωνιστικό
Πρόγραμμα

09.00 - 11.00 Olympia Cinema and Municipal Conservatory

Special Screenings: Kids
Programme - Five selected films
from Greece, Germany, Canada,
India and Poland

12.00 Open air cinema “Alexandros”

Film Director's Presentation -
Meet & Greet

17.00 - 20.00 Municipal Conservatory

International Student
Competition

17.30 - 19.30 Olympia Cinema

International Competition

18.00 - 19.30 Open air cinema “Alexandros”

Fair Literature Afternoons: «Irina
of Drama», Phaëdon Patrikalakis
(biographical novel) «That much
the chest wanted», Kalliopi
Exarchou (poetry)

20.00 - 22.00 Olympia Cinema, Municipal Conservatory, Open air cinema “Alexandros” and Drive- in “D.Krahtidis”

National Competition

22.30 - 23.00 Olympia Cinema

Special Screenings:
Spaces #1 - Eight greek films
inspired by Georges Perec's book
“Species of Spaces” and the
lockdown

22.30 - 00.30 Municipal Conservatory

International Competition

Oscars Qualifying Festival Four Competition Sections Innovative Agora Doc Market

March 2021

23rd Thessaloniki Documentary Festival

Direction with Purpose

From its humble
beginnings Raycap
has built a worldwide
organization
with offices and
manufacturing facilities
throughout Europe
and North America.
Our factory located in
the industrial area of
Drama continues to
provide stable long-
term employment to
the region.

Raycap is proud to
be one of the region's
largest employers and
a major contributor to
the local economy,
and we are honored
to support the artists
and visionaries of the
Drama International
Short Film Festival.

Raycap

raycap.com

subtitles

ISSUE NUMBER 03
TUESDAY
SEPTEMBER 22, 2020

CULTURAL ORGANISATION
SHORT FILM FESTIVAL
IN DRAMA
MINISTRY OF CULTURE
& SPORTS
MUNICIPALITY OF DRAMA

DAILY NEWSPAPER
OF THE 43rd DRAMA
INTERNATIONAL
SHORT FILM
FESTIVAL

A journey with short film

They say someone can't be a true director, unless they've started out in short film. Time constraints, before it even became a motif in Christopher Nolan's films – who directed three short films between 1989 and 1997 ("Larceny" undoubtedly stands out) – feeds career manuals with experience, while anyone engaged in film production considers experience in short film a prerequisite to test a director's storytelling ability. It's common knowledge that the obstacle of having to effectively realise a filmmaker's vision in a mere few minutes is a definitive crash test which will reveal his or her path.

The history of short film is inherently connected to the history of cinema itself. The first films sprang up in makeshift cinemas towards the end of the 19th century, lasted only a few minutes and depicted instances of everyday life (labourers leaving the factory after a shift, a train arriving at the station which terrified viewers, a romantic stroll of a couple of lovebirds in the park), before Georges

Méliès came along and lit the way for cinema. In 1902, space travel and the moon landing were more than a view to the future, but a dream come true. Also, the 18-minute "Le voyage dans la Lun", was concrete proof of the nature, and above all the unlimited potential of the medium of cinema.

More than 100 years later, the same dream motivates new directors who long to experience their own adventure. Drama has been the "holy ground" of short film, for the past 43 years. This is where Greek filmmakers congregate, ones who as total unknowns introduced themselves to us in Drama. Practically every recognisable name in contemporary Greek cinema of the 21st century – we will not mention names because there wouldn't be enough room and we'd surely leave someone out – has visited the Drama Festival at least once, which proves that it is the cornerstone of Greek cinema.

Konstantinos Kaimakis